

Even voorstellen

Velen van jullie kennen mij nog niet vandaar dat ik me langs deze weg even aan jullie voorstel. Mijn naam is Theo Groeneveld en gehuwd met Wanda. Wij hebben drie kinderen Chris, Caroline en Marleen. Alle kinderen zijn reeds de deur uit en hebben een relatie. Ook zijn we al grootouders van twee kleinzonen. In de jaren vijftig had mijn vader een T-Ford met een laadbak(je) erop. Op zondag in de zomer gingen we met de halve buurt (vooral kinderen) naar Zandvoort; toen werd je nog niet door 'oom agent' van de weg gehaald omdat er zich personen in de laadbak bevonden. Ook deden mijn ouders toen al aan bermtoerisme; dat was o.a. langs de A1 bij Laren.

Na de Ford is er nog een Willys en een Peugeot geweest. Helaas overleed mijn vader in 1956. De buurman had een Citroën Traction Avant in de uitvoering Commercial en reed hiermee zijn producten door geheel Nederland en als het kon dan mocht ik mee want ik was gek op autorijden. Het was soms wel eens zo erg dat ik met de groenteman mee naar zijn huis reed en terug naar mijn eigen huis moest lopen. Mijn interesse ging al op jeugdige leeftijd uit naar automobielen en dan vooral de Amerikaanse sleeën. Deze vond ik geweldig maar ook de Citroën Traction Avant en de Mercedes 180 (bolhoed) en de 'S'-serie met de verchromde lijsten, waren favoriet. Mijn opleiding was techniek en ben dan ook in het autovak terechtgekomen. Mijn eerste werkgever (1963) in dit vak was autobedrijf De Graaf te Hilversum die destijds dealer was van Austin en Jaguar (later Renault). Ook heb ik nog een jaartje in Soest gewerkt en ben in die tijd nog begonnen met autocrossen. Dit was voor mij, mijn familie en kennissen een leuke tijd en hebben het daar nog steeds over.. Na een operatie ben ik administratief te werk gesteld bij de overheid; dat was in 1979. Mijn handvaardigheid was op dat moment 'nul-komma-nul'. Sinds 2002 ben ik donateur van de 'Stichting Vriendenkring klassiekers'. In al die tijd ben ik helaas maar drie keer op de koffieklets geweest en dat is niet teveel. De reden hiervan is dat ik geen klassieker

in mijn bezit had, maar achteraf had dit eigenlijk geen belemmering hoeven te zijn. Ook nu nog zijn er regelmatig oldtimerliefhebbers op de maandelijkse koffieklets aanwezig die (nog) niet in het bezit zijn van een klassieke auto. En deze zijn ook altijd van harte welkom. Mijn grote wens, een Traction Avant te bezitten, moest ik laten varen omdat ik om lichamelijke redenen enkel een auto met automatische transmissie mag rijden (aantekening op rijbewijs). Een Citroën DS zou dan wel kunnen, maar ik vond de prijzen die voor deze auto's gevraagd worden veel te hoog en de techniek is ook te specialistisch.

Inmiddels ben ik met pensioen en heb een compromis met mezelf gesloten en een Rover 2000 SC automaat uit 1972 gekocht. Hij is inmiddels APK gekeurd en ben er inmiddels al een paar keer mee naar de koffieklets geweest en zal dit ook nog wel vaker doen.

Gegroet, **Theo Groeneveld**

